

Tineri care ne dau lectii de viata

Traim vieti agitate, uneori fade si ne insinguram in mijlocul oamenilor. Apoi o data pe an, de Craciun umplem golul, alaturi de familie, cu cateva clipe de liniste si amintiri despre copilarie. Noi cei care avem o familie. Eva si Cornel, in schimb, si-au trait aproape toata viata singuri. Cu prieteni, cu profesori, straini de parinti. Amandoi sunt elevi la Liceul de Arta din Sibiu, `printre cei mai talentati, nu ne-au adus decat bucurii prin rezultatele pe care le-au obtinut` spune mandru Calin Baban, directorul Liceului de Arta.

Despre Cornel Cimpoieru, cei care-l cunosc spun ca nu inceteaza niciodata sa danseze si sa deseneze. Tanarul are 20 de ani, este elev in clasa a XII-a la Liceul de Arta din Sibiu si isi dedica tot timpul liber pasiunilor pentru arta si sport. Cornel locuieste in Centrul de Plasament Guliver. Cand se intoarce de la scoala, nu il asteapta nici un parinte, care sa-i zambeasca si sa-l indemne sa-si faca lectiile sau sa mearga la repetitiile pentru dans. Toate acestea le face singur, cu placere si cu responsabilitate.

" Dansez de la 14 ani. Anul trecut am dansat in cadrul proiectului `Pasarea de Foc`, un proiect de dans comunitar, o combinatie intre balet si teatru. Acum am o trupa -`Go Street` si dansez alaturi de sase prieteni din Medias. Ma duc in fiecare saptamana la [Medias](#) ca sa facem repetitii. Dansam in general la balurile din licee, dar de la anul ne pregatim sa participam la concursuri nationale` spune Cornel bucuros sa vorbeasca despre acesta trupa care inseamna atat de mult pentru el.

Cand nu danseaza, se relaxeaza facand cate un portret. Foile nu raman niciodata albe in mainile lui Cornel. Frunti incarcate de ganduri, chipuri fara varsta se desprind din creionul tanarului artist.

" Desenam de cand eram mic, ore in sir. Ma relaxa. Apoi cand am venit la liceu am putut sa invat mai multe cu profesoara de grafica, Anca Serfozo, care imi este permanent alaturi. Acum fac si grafica si sculptura`, povesteste Cornel in timp ce saluta respectuos un profesor.

Parintii lui Cornel locuiesc in Copsa Mica. Ii viziteaza mai des in ultima vreme. Ei stiu cat de talentat si de apreciat este fiul lor. O data au vrut sa mearga la un spectacol, dar nu au ajuns caci tatal a trebuit sa lucreze. Cornel rade povestind " Mai bine asa, ca poate daca veneau aveam mai multe emotii`. De Craciun o sa mearga cu ceilalti cinci frati in Copsa. " O parte din sarbatori o sa le petrec cu familia. Apoi de revelion ma intorc in Sibiu sa fiu cu pritenii mei`, marturieste acest tanar, care la doar 20 de ani, poate da lectii de viata multora dintre noi.

Eva si pianul

Eva Gabor are 17 ani. A locuit in diferite orfelinat si chiar la o familie care a vrut sa o adopte. Oriunde mergea lua cu ea un singur lucru- pasiunea pentru pian. `Am inceput sa cant la sapte ani muzica populara si sa merg la dansuri populare. Atunci locuiam in Targu Mures, dar apoi a venit o familie care a vrut sa ma adopte si m-am mutat langa Sibiu. Pe la opt ani am descoperit pianul si am inceput sa studiez. Stiam doar cateva note si le repetam mereu pe acelea`, povesteste Eva zambind aducerii aminte.

Pe clasa a V-a a intrat la Liceul de Arta. Profesoara de pian, doamna Martin Heda, a remarcat-o imediat si a inceput sa munceasca cu ea si dupa ore. `Mi-a fost greu pentru ca avem mult de recuperat fata de colegii mei. Dar doamna profesoara imi spunea ca fara munca nu o sa reusesc niciodata. Si avea dreptate` spune in timp ce isi trece degetele subtiri peste un pian imaginar.

Eva canta si la corn `dar mai putin, iarna imi e greu sa-l car prin frig`, marturisesti tanara de 1,55 m, privind rusinata in pamant. Pianul ramane instrumentul cel mai drag, iar pe clapele lui, Eva poposeste

dupa fiecare repetitie si compune cate o piesa `asa mai melancolica , mai trista, ca mine` adauga micuta pianista.

Eva mai are patru frati. Nu i-a mai vazut nici pe ei, nici pe parinti din 2006. Spune ca nu-i este dor de ei. Exista oameni la Fundatia Romanian Prospects unde locuieste acum, care stiu sa-i inlocuiasca, oameni care o sustin si aplauda din primul rand la recitalurile ei.

`In toti anii acestia au existat multi oameni care au avut grija de mine si m-au incurajat. Pianul ma reprezinta si nu vreau sa incetez niciodata sa cant. Ma simt sprijinita si apreciata de cei din jur. Imi place acest sentiment, pentru ca de putine ori in viata mi s-a intamplat sa-l am`, mai spune tanara, in timp ce ochii ei senini, privesc undeva departe, spre viitor.

Cuvinte cheie: [medias](#) [copsa mica](#) [romania](#) [targu mures](#) [populara](#) [concurs](#) [teatru](#) [revelion](#) [desene](#) [liceul de arta](#) [sport](#) [sculptura](#) [petitie](#) [muzica populara](#) [liceul de arta din sibiu](#) [ceas](#) [dansuri populare](#)